

การคุ้มครองเด็ก จากการทารุณกรรม ทางเพศ

พ่อแม่และผู้ดูแลเด็ก

การคุ้มครองเด็กเป็นความรับผิดชอบ ของทุกคน

เด็กคือใครก็ตามที่อายุต่ำกว่า 18 ปี เด็กต้องการการคุ้มครองเป็นพิเศษ ดังนั้นพ่อแม่และ
ผู้ดูแลเด็กจึงเป็นผู้ปกป้องคุ้มครองเด็กที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรก

เราทุกคนสามารถร่วมมือกันสร้างชุมชนที่ปลอดภัยสำหรับเด็กได้

การทารุณกรรมเด็กคืออะไร

การทารุณกรรมเด็กคือการลงมือกระทำ (หรือการละเลยไม่ให้การดูแล) ที่ตั้งใจและไม่ได้เกิดจากอุบัติเหตุ ซึ่งส่งผลให้เด็กได้รับบาดเจ็บหรือตกอยู่ในอันตราย

ในแต่ละวันเด็กหลายล้านคนทั่วโลกต้องทนทุกข์ทรมานจากการทารุณกรรม ซึ่งการทารุณกรรมเด็กลักษณะนี้เกิดขึ้นในทุกประเทศทั่วโลก

ประเภทของการทารุณกรรมเด็ก

แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้ คือ

ผลกระทบของการทารุณกรรมเด็ก

การทารุณกรรมเด็กมีผลอย่างรุนแรงต่อตัวเด็ก และส่งผลให้เกิดปัญหาทั้งทางร่างกายและจิตใจในระยะยาว

ผลที่ตามมาจากการทารุณกรรม จะขยายขอบเขตจากตัวเด็กซึ่งเป็นผู้เสียหาย ไปยังครอบครัว ชุมชนและสังคมในวงกว้าง

เด็กไม่ควรถูกกล่าวโทษจากการที่ตกเป็นผู้เสียหายในการทารุณกรรม แม้ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อครอบครัวและชุมชนของพวกเขาก็ตาม

การทารุณกรรมเด็กคืออะไร

การใช้ถ้อยคำที่รุนแรงเพื่อดูต่ำ ช่มชู้ คุกคามหรือดูถูก

การแก้งและหยอกล้อที่เกินควรทำให้เด็กรู้สึกไม่สบายใจ มองค่าตัวเองต่ำ หรือเกิดความไม่มั่นใจในการแสดงความคิดเห็น และการแสดงออกที่สร้างสรรค์

การสัมผัสร่างกายเด็กในที่ๆ เด็กไม่ยากให้สัมผัส

การเพิกเฉย ไม่สนใจเด็ก

การเพิกเฉย ไม่สนใจให้เด็กได้เห็นและรับรู้พฤติกรรมรวมไปถึงสื่อลามก

บังคับให้เด็กสัมผัสร่างกายคนอื่นในที่ที่ไม่ควรสัมผัส (เช่น อวัยวะสงวนทางเพศ หรืออวัยวะเพศ)

ทำลายความมั่นใจของเด็ก

ทุบตีหรือทำร้ายเด็กเพื่อระบายอารมณ์ของตัวเอง

ใช้เด็กเป็นเครื่องมือให้ทำในสิ่งที่ต้องการ

ละเลยไม่ดูแลเด็ก เช่น ปล่อยให้เด็กสกปรก ไม่มีเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มและขาดอาหาร

ใช้แรงงานเด็กเสมือนเป็นคนรับใช้ในบ้าน

ละเลยความต้องการทางจิตใจของเด็ก

ใช้งานบุตรหลานของตนเองจนเกินควร จนส่งผลให้เด็กสูญเสียโอกาสในการเรียน และเล่นตามประสาเด็กทั่วไป

ตีและทำให้เด็กอายในโรงเรียน

ละเลยความต้องการทางแพทย์ของเด็ก

ละเลยความต้องการทางการศึกษาของเด็ก

ปล่อยให้เด็กอยู่ตามลำพังโดยไม่ดูแล

การทารุณกรรมทางเพศเด็กคืออะไร

- การทารุณกรรมทางเพศเด็กเกิดขึ้นเมื่อมีการนำเอาเด็กเข้ามาร่วมในกิจกรรมทางเพศ โดยใช้อำนาจบังคับ (ใช้กำลังหรือคำพูดข่มขู่) หรือใช้ความไว้วางใจของเด็กเป็นเครื่องมือชักจูงให้เด็กเข้าร่วม
- การทารุณกรรมทางเพศเด็กหมายรวมไปถึงพฤติกรรมรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเพศที่เด็กไม่ให้ความยินยอม
- ซึ่งรวมทั้งการสัมผัสและไม่ได้สัมผัส ดังตัวอย่างต่อไปนี้
 - วาดภาพ ถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอเด็กในรูปแบบที่ซึ่งสื่อถึงกิจกรรมทางเพศ
 - บังคับเด็กให้ดูหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศ
 - บังคับ/ขู่ขู่เด็กให้มีเพศสัมพันธ์หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศกับเด็กหรือผู้ใหญ่คนอื่น

คุณทราบหรือไม่ว่า

การทารุณกรรมทางเพศเด็กเป็นปัญหาระดับโลก

การทารุณกรรมทางเพศเด็กเกิดขึ้นในทุกประเทศทั่วโลก และชุมชนของเราก็มิได้รอดพ้นจากสถานการณ์ดังกล่าว เนื่องจากพบว่าผู้ที่ทำทารุณกรรมส่วนใหญ่เป็นคนในชุมชนหรือท้องถิ่นนั้นๆ

ผู้เสียหาย ของการทารุณกรรมทางเพศเป็นได้ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย

เด็กทั้งหญิงและชายต่างก็สามารถตกเป็นผู้เสียหายจากการทารุณกรรมทางเพศได้เท่าๆ กัน เพศที่สามหรือเด็กที่กำลังค้นหาเพศของตนเองจะมีความเสี่ยงสูงขึ้นไปอีก เช่นเดียวกับเด็กพิการ (ทุกประเภท) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการทารุณกรรมทางเพศสามารถเกิดขึ้นได้กับเด็กทุกคน

ผู้ทำการทารุณกรรมมักเป็นบุคคลที่เด็กรู้จักหรือคุ้นเคย

พบว่าผู้ทำการทารุณกรรมทางเพศเด็กมักจะเป็นสมาชิกในครอบครัวหรือเป็นญาติของเด็กหรือบุคคลที่ได้รับความไว้วางใจจากเด็ก

ผู้ทำการทารุณกรรมจะเข้ามาตีสนิทกับผู้เสียหายและครอบครัวผู้เสียหายก่อน

ผู้ทำการทารุณกรรมมักจะสร้างความสัมพันธ์กับผู้เสียหายและครอบครัวของเด็กในขั้นต้นเพื่อให้เข้าถึงทั้งสองกลุ่มได้ง่ายขึ้น และ เพื่อปกปิดจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของตน

การทารุณกรรมเด็กเกิดขึ้นได้ในบริบทของการท่องเที่ยว

มีชาวต่างชาติจำนวนหนึ่งที่ใช้การท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาโอกาสทำทารุณกรรมทางเพศเด็ก บุคคลดังกล่าว รวมถึง นักท่องเที่ยว นักเดินทาง หรือ ชาวต่างชาติที่พักอาศัยในประเทศนั้นๆ ซึ่งทำการทารุณกรรมทางเพศเด็กในประเทศใดประเทศหนึ่งหรือในอีกหลายประเทศที่ตนได้พักอาศัยอยู่หรือได้ไปเยี่ยมชม

เด็กมักจะไม่บอกผู้ใหญ่เมื่อถูกทารุณกรรม

ด้วยเหตุผลที่หลากหลายแตกต่างกันเด็กมักจะไม่บอกให้ผู้ใหญ่ทราบว่าถูกทารุณกรรมทางเพศ ดังนั้นผู้ใหญ่จึงต้องสังเกตพฤติกรรม และสัญญาณบ่งชี้ว่ามีการทารุณกรรมเกิดขึ้น จากตัวของเด็กมากกว่าที่จะรอให้เด็กพูดเอง

เด็กทุกคนมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง

เด็กทุกคนทั่วโลกมีสิทธิได้รับการปกป้องคุ้มครองจากการถูกทารุณกรรมทุกรูปแบบการปกป้องคุ้มครองเด็กจากภัยอันตรายถือเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ใหญ่ และไม่ว่ากรณีใดๆ เด็กไม่ควรถูกกล่าวโทษจากผู้ใหญ่ หรือจากชุมชนในเรื่องที่เขาถูกทารุณกรรมทางเพศ

เราจะดูแลให้เด็กปลอดภัย ได้อย่างไร

1 มีความรู้ความเข้าใจและมีข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเกี่ยวกับการ ทารุณกรรมทางเพศเด็กดังต่อไปนี้

- ผู้ทำทารุณกรรมจะฉกฉวยโอกาสจากการขาดความรู้อของคนทั่วไปเพื่อทำทารุณกรรมเด็ก
- มีความรู้ความเข้าใจรวมทั้งมีข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเพื่อที่จะพูดคุยอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับ
การทารุณกรรมทางเพศกับลูกหลานหรือเด็กในความดูแลของตน

2 พูดคุยกับลูกหลานและเด็กในความดูแลของเรา

- บางครั้งเด็กไม่กล้าบอกเรื่องสำคัญกับพ่อแม่เพราะกลัวว่าจะถูกทำโทษหรือถูกตำหนิ/
กล่าวโทษ คนที่ทำทารุณกรรมทางเพศเด็กจึงใช้ความกลัวนี้แสวงประโยชน์จากเด็ก
- ส่งเสริมและสนับสนุนการพูดคุยสื่อสารอย่างเปิดเผยและสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและ
กันกับลูกหลานและเด็กในความดูแลของคุณ เพื่อให้เขารู้ว่าเราสามารถพูดคุยใน
ทุกเรื่องกับคุณได้
- พูดคุยกับลูกหลานและเด็กในความดูแลเกี่ยวกับเรื่องเพศด้วยวิธีที่เหมาะสมกับวัย
ของเขา
- สอนเด็กให้รู้จักวิธีป้องกันตัวตั้งแต่อายุน้อยโดย:
 - ให้อ่านชื่อที่ถูกต้องของอวัยวะในร่างกาย
 - ให้อ่านและตอบสนองต่อความรู้สึกและสัญญาณเตือนของร่างกายเพื่อให้สามารถ
บอกตนเองได้ว่าเมื่อใดเขาต้องการการคุ้มครอง
 - หากเด็กรู้สึกวิตกกังวลหรือกลัว เขาสามารถพูดว่า ไม่ แล้วออกไปจาก
สถานการณ์นั้น และบอกผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้เกี่ยวกับสิ่งเกิดขึ้น

3 รับรู้ถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น

- รับรู้ว่าสิ่งเหล่านี้อาจเกิดขึ้นในชุมชนของเรา
- เอาใจใส่ต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็ก
- คอยสังเกตพฤติกรรมของผู้ใหญ่ที่คลุกคลีกับลูกของคุณ

4 รู้ว่าจะขอความช่วยเหลือจากใคร

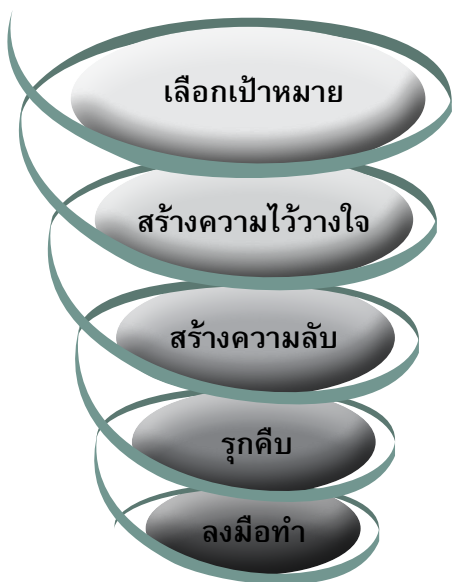
- ค้นหาและติดต่อหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือทันทีที่สงสัยว่าเด็กกำลังตกอยู่ในภาวะ
เสี่ยงหรือถูกทารุณกรรม

ผู้ทำทารุณกรรมทางเพศเด็ก ปฏิบัติการอย่างไร

ผู้ทำทารุณกรรมทางเพศเด็กใช้วิธีการหลากหลายเพื่อให้เข้าถึงเด็กและทำทารุณกรรม

คนทั่วไปมักคิดว่าการทำทารุณกรรมทางเพศเด็กเกิดขึ้นจากคนแปลกหน้าเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วผู้ทำทารุณกรรมเด็กและ/หรือคนชกน้ามักจะเป็นผู้ที่เด็กรู้จักหรือคุ้นเคย โดยบุคคลเหล่านี้จะสร้างความสัมพันธ์กับเด็กก่อนเพื่อให้เด็กไว้วางใจ (บางครั้งก็เข้าทางครอบครัวของเด็กด้วย) เราเรียกการกระทำดังกล่าวว่าเป็นการ “เตรียมการ” (Grooming) ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ว่า

1. เลือกเป้าหมาย อันดับแรกผู้ทำทารุณกรรมจะทำการคัดเลือกเด็ก โดยมักเลือกเด็กที่อยู่ในภาวะหรือสถานการณ์ที่ไม่มั่นคง (เช่น เป็นเด็กเร่ร่อน ไม่มีพ่อแม่หรือผู้ดูแล อยู่ในภาวะยากจน และ อื่นๆ)
2. สร้างความไว้วางใจผู้ทำทารุณกรรมจะสร้างความไว้วางใจกับเด็กโดยการแสดงความสนใจในสิ่งที่เด็กสนใจ ให้ของขวัญหรือของกำนัล และให้ความเป็นมิตรกับเด็ก
3. สร้างความลับ ผู้ทำทารุณกรรมจะสร้างความลับระหว่างตนเองกับเด็ก โดยใช้สัญญาที่เด็กให้ไว้เป็นเครื่องมือ รวมทั้งข่มขู่หรือบีบบังคับเพื่อให้เด็กเปิดเผยความลับนั้นๆ
4. รุกคืบ ผู้ทำทารุณกรรมจะรุกหน้าเพื่อเข้าสู่ความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็ก โดยจะพูดถึงเรื่องทางเพศให้สื่อหรือข้อมูลทางเพศเพื่อทำให้เด็กเกิดความเคยชินต่อเรื่องนี้
5. ลงมือทำเป็นขั้นตอนที่ผู้ทำทารุณกรรมลงมือทารุณกรรมทางเพศกับเด็ก

ไม่ได้หมายความว่าผู้ทำทารุณกรรมทุกคนจะต้องทำตามแผนเตรียมการข้างต้นเสมอไป แต่เขาอาจใช้วิธีอื่นๆ ก็ได้ เช่น จู่โจมทันที จัดซื้อจัดหาเด็ก หลอกหลวงและบังคับ เป็นต้น

ผู้กระทำการทารุณกรรมมักไม่ปฏิบัติการเพียงคนเดียวแต่จะทำงานเป็นกลุ่มโดยได้รับการช่วยเหลือจากผู้ช่วย คนจัดซื้อจัดหา ตัวแทนจำหน่าย คนกลาง และผู้อำนวยการความสะดวกในการปฏิบัติการแต่ละขั้นตอน เป็นต้น

เราควรเฝ้าระวังอะไรเกี่ยวกับ ลูกหลานและเด็กในความดูแล

พฤติกรรมของเด็ก

มีสัญญาณเตือนหลายอย่างที่บอกว่าเด็กอาจถูกทารุณกรรม แต่สัญญาณเหล่านี้ไม่ได้หมายความว่าลูกของคุณถูกทารุณกรรมแน่นอน แต่มันเป็นเครื่องมือที่ดีให้คุณได้นำมาใช้พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับสถานการณ์ของเขาหรือช่วยให้เขาค้นหาหน่วยงานที่สามารถให้ความช่วยเหลือเขาได้:

อารมณ์แปรปรวน เก็บตัวเงียบ ซึมเศร้า โกรธฉุนเฉียวหรือก้าวร้าว

- หนีออกจากบ้าน หรือหายออกจากบ้านเป็นระยะเวลานาน
- การเรียนตกต่ำ และขาดเรียนโดยไม่มีสาเหตุ
- ไม่ยอมชี้แจงที่มาของเงิน ของขวัญ/ของกำนัล โทรศัพท์มือถือ ที่ตนเองได้มา
- ใช้สารเสพติด (เช่น ยาเสพติด และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์)
- การมีพฤติกรรม (มีการแสดงออก) ทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับวัย
- อาการทางร่างกาย เช่น ปัญหาการนอน ปัสสาวะรดที่นอน ติดเชื้อที่แพร่โดยทางเพศสัมพันธ์

พฤติกรรมของผู้ใหญ่คนอื่น ๆ ที่อยู่รอบตัวคุณ (และรอบตัวเด็ก)

คอยระมัดระวังหากสังเกตเห็นผู้ใหญ่มีพฤติกรรมผิดปกติกับลูกหลานและเด็กในความดูแลของคุณดังต่อไปนี้

- ให้ความเอาใจใส่เด็กมากเกินไปจนเกินควร
- ให้ของขวัญที่เป็นของเล่นหรือเงินแก่เด็ก
- คลุกคลีกับเด็กของคุณตามลำพัง
- ต้องการพาเด็กไปเที่ยว เดินทางระยะสั้นและพักผ่อนช่วงวันหยุดด้วยกัน

หากเด็กบอกคุณว่าเขาถูกทารุณกรรม จงให้ความมั่นใจกับเขาว่าคุณกำลังฟังเขาและเชื่อในสิ่งที่เขาบอกคุณ

ขอความช่วยเหลือได้จากที่ไหน

สายด่วนช่วยเหลือเด็ก

 ศูนย์ประชาบดี/ศูนย์พึ่งได้ (OSCC) **1300** โทรฟรีทั่วประเทศ

 มูลนิธิสายเด็กประเทศไทย **1387** โทรฟรีทั่วประเทศ

เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่ท่านไว้วางใจในพื้นที่

w: childsafetourism.org และ wvi.org/asiapacific/childsafetourism

f: facebook.com/ChildSafeTourism t: twitter.com/childsafetravel

Child Safe Tourism

Take action against abuse